

ผลของการใช้เทคนิคการทดสอบย่อยที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา

THE EFFECTS OF FORMATIVE TESTS ON ACHIEVEMENT OF STUDENTS

ขวัญใจ ฤทธิหมุน^{1*}

Khwahjai Rithmun^{1*}

¹ นักวิชาการ, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง

¹ Academic, Department of Public Administration, Faculty Humanities and Social Sciences,
Suan Dusit Rajabhat University in Trang Center, Thailand.

* Corresponding author, E-mail: malmaew_ple@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาแรงงานสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการทดสอบย่อย โดยมีกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาแรงงานสัมพันธ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาแรงงานสัมพันธ์ (2) การทดสอบย่อยก่อนเรียน (Pretest) และการทดสอบย่อยหลังเรียน (Posttest) จำแนกตามเนื้อหาจำนวน 11 บท ๆ ละ 10 ข้อ ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยสถิติที่ใช้ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผลของการใช้เทคนิคการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบ Pretest – Posttest แต่ละครั้งมาพิจารณา พบว่าพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยระดับคะแนนเฉลี่ยของ Pretest มีระดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คิดเป็นร้อยละ 32.92 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษามีการเตรียมตัวอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนมีการเรียนการสอนในแต่ละเรื่อง เช่นเดียวกับกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของระดับคะแนนเฉลี่ยของ Posttest ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.09 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษามีความตั้งใจในการเรียนและการทำแบบทดสอบมากขึ้น

คำสำคัญ: แรงงานสัมพันธ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบย่อย

Abstract

The objective of this quasi-experimental research with the single group pretest-posttest design was to compare learning achievement of students taught by using the effects of formative tests before and after the instruction. The sample of this research were 42 students of Department of Public Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit Rajabhat University in Trang Center, who studied in Public Administration in the second semester of the academic year 2013. The research instruments use were: (1) the lesson plan, (2) the pretest and posttest in details of classify chapter. The statistics were frequency, percentage, means and standard deviation

The results of this research were as follows: The method learning by using pretest and posttest and give information feedback made the learning achievement scores of the student were statistically significantly higher. The development of learning achievement scores of students continuously trend to increase that mean students prepare in reading before study in the class.

Keywords: Labour Relations, Learning Achievement, Formative test, Measurement and Evaluation

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาแรงงานสัมพันธ์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ เป็นวิชาที่มีเนื้อหาหลากหลายประเด็นทั้งด้านแนวคิดและความรู้ทางกฎหมายสามารถนำหลักการไปใช้ปฏิบัติงานได้จริงในอนาคต จำเป็นจะต้องหา “เครื่องมือ” เพื่อใช้เป็นแนวทางการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและมีการเตรียมความพร้อมอย่างสม่ำเสมอ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ทั้งนี้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อได้มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณหรือคุณภาพของความรู้ความสามารถ พฤติกรรม หรือลักษณะทางจิตใจ และเป็นเครื่องมือในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์ผู้สอนสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถถึงระดับมาตรฐานที่ผู้สอนกำหนดไว้ระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนด้วยกัน

ทั้งนี้ การทดสอบ (Formative Testing) เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลระหว่างการเรียนของผู้เรียน โดยทดสอบเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อใช้ผลข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้เรียนและผู้สอน ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนได้ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนการทดสอบย่อยจึงเป็นการให้สิ่งเสริมแรงและตรวจสอบค้นหาข้อบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน นอกจากนี้การทดสอบย่อยเป็นระยะ ๆ ระหว่างที่ดำเนินการเรียนการสอนจะสามารถกระตุ้นให้นักศึกษา

เกิดการเรียนรู้ สามารถดูความก้าวหน้าในการเรียนและจะส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนให้ดีขึ้นได้ (ปรกรณ์ ประจัญบาน, 2545)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การสอนโดยมีการทดสอบย่อยจะมีส่วนช่วยให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาแรงงานสัมพันธ์ของนักศึกษาสูงขึ้น จากสภาพการจัดการในการเรียนการสอนรายวิชาแรงงานสัมพันธ์มีการทดสอบย่อยหลังเรียนอยู่แล้วแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษายังคงอยู่ในระดับต่ำและจากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังไม่มีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และการทดสอบหลังเรียน(Posttest) จะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาแรงงานสัมพันธ์ของนักศึกษาชั้นปีที่3 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาผลของการใช้เทคนิคการทดสอบย่อยดังกล่าวเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา และนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาวิชาแรงงานสัมพันธ์
2. เพื่อศึกษาผลของเทคนิคการทดสอบย่อยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาวิชาแรงงานสัมพันธ์

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

รายวิชาแรงงานสัมพันธ์ กำหนดให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลูกจ้างกับฝ่ายบริหาร โดยมุ่งเน้นศึกษาประวัติและวิวัฒนาการของสหภาพแรงงาน ทั้งในและต่างประเทศ ปัญหาแรงงานสัมพันธ์ สภาพข้อขัดแย้งระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง กระบวนการเจรจาต่อรอง การนัดหยุดงาน นโยบายแรงงานและภาวะการทำงาน และกฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการทำงานต่อไปในอนาคต

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาแรงงานสัมพันธ์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ เป็นวิชาที่มีเนื้อหาหลากหลายประเด็นทั้งในด้านแนวคิดและความรู้ทางกฎหมายสามารถนำหลักการไปใช้ปฏิบัติงานได้จริงในอนาคต จำเป็นจะต้องหา “เครื่องมือ” เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษามีผลการเรียนมีประสิทธิภาพและมีการเตรียมความพร้อมอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ทั้งนี้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อได้มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณหรือคุณภาพของความรู้ความสามารถ พฤติกรรม หรือลักษณะทางจิตใจ และเป็นเครื่องมือในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์ผู้สอนสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาความรู้

ความสามารถถึงระดับมาตรฐานที่ผู้สอนกำหนดไว้ระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนด้วยกัน โดยทั่วไป การวัดผลการศึกษาและประเมินผลการเรียนการสอนจำแนกตามจุดประสงค์ของการประเมิน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ (1) การประเมินผลก่อนเรียน (pre-assessment or pre-evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อค้นหาข้อบกพร่องของความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะว่าทุกคนมีความแตกต่างกันระหว่างบุคคล การประเมินผลก่อนเรียนนี้มีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน หรือจัดสถานการณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละบุคคล (2) การประเมินผลระหว่างเรียน (formative evaluation) การประเมินผลวิธีนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุง หรือแก้ไขการเรียนการสอนระหว่างเรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุหน่วยการเรียนรู้ใด ๆ หรือจุดประสงค์ของเรื่องนั้น ๆ (3) การประเมินผลหลังสิ้นสุดการเรียนหรือการประเมินผลรวม (summative evaluation) เป็นการประเมินผลภายหลังที่ได้สอนจบกระบวนการเรียนการสอนทั้งวิชาแล้ว หรือที่เรียกว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตัดสินผลการเรียน (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2553)

การสอนเป็นการบอกกล่าว สั่ง อธิบาย ชี้แจง หรือแสดงให้ดู การสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติต่าง ๆ โดยที่ผู้สอนและผู้รับ หรือครูและศิษย์ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในกระบวนการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ เป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นตามความคิดเห็นและความสามารถของตน ผู้เรียนหรือศิษย์เป็นผู้รับการถ่ายทอดการสอนโดยครูนี้เกิดขึ้นได้ทุกแห่ง ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ (ทิตนา แชมมณี, 2550: 3) ทั้งนี้ ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 นักการศึกษาได้นำ ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบ อัตโนมติ (Classical Conditioning) ของพาฟลอฟ มาประยุกต์กับการสอน นั่นคือ นำความต้องการทางธรรมชาติของผู้เรียนมาใช้เป็นสิ่งเร้า ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เช่น ถ้าครูต้องการให้ผู้เรียนเข้าห้องเรียนตรงเวลา และครูรู้ว่าผู้เรียนต้องการรู้คะแนนสอบของตน ครูอาจตั้งเงื่อนไขว่าจะมีการบอกคะแนนสอบก่อนเรียน หรือจะการทดสอบย่อยเรื่องที่เรียนไปแล้วในต้นชั่วโมงทุกครั้ง ผู้เรียนจะตอบสนองโดยเข้าเรียนตรงเวลา และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน การสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ แต่คนส่วนมากเข้าใจว่าผลสัมฤทธิ์เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนภายในโรงเรียน และมองในแง่ความรู้ความสามารถทางสมองเท่านั้น ในทางที่จริงแล้ว ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรม ก็เป็นผลจากการฝึกสอนและอบรม ซึ่งก็นับเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นวิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมองและสติปัญญาของนักเรียน ภายหลังจากที่ได้เรียนไปแล้วโดยใช้แบบทดสอบ (อารีย์ วชิรวรการ (2542: 143)

สุรางค์ โค้วตระกูล (2553: 240) กล่าวว่า การวัดผลการศึกษาโดยมากใช้ข้อทดสอบ (Test) เพราะสามารถที่จะวัดความสามารถของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ ออกมาเป็นตัวเลขได้ ผู้สร้างข้อทดสอบได้ออกข้อสอบโดยการสุ่มตัวอย่างจากสิ่งที่

นักเรียนได้เรียนรู้เพราะไม่สามารถที่จะสร้างข้อทดสอบที่ครอบคลุมสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งหมด การประเมินผลอาจจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การประเมินผลบั้นปลายตอนจบหลักสูตร (Summative

Evaluation) และการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงแก้ไข (Formative Evaluation) ทั้งนี้ การทดสอบย่อย (Formative testing) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนรู้มากขึ้น เพราะผู้เรียนมีการเตรียมตัวอยู่เสมอ การแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อย ๆ ทำให้นักเรียนเรียนรู้ง่ายขึ้น และได้รับการแก้ไขส่วนบกพร่องอยู่ตลอดเวลา และสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนรู้ กล้าเผชิญปัญหาอีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาแรงงานสัมพันธ์

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90 ผลการเรียนในรายวิชาแรงงานสัมพันธ์อยู่ในระดับ C มากที่สุด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบย่อยก่อนเรียนและหลังเรียนจำแนกตามเนื้อหา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาแรงงานสัมพันธ์ของนักศึกษาสูงขึ้นหลังจากผ่านการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ดังนี้

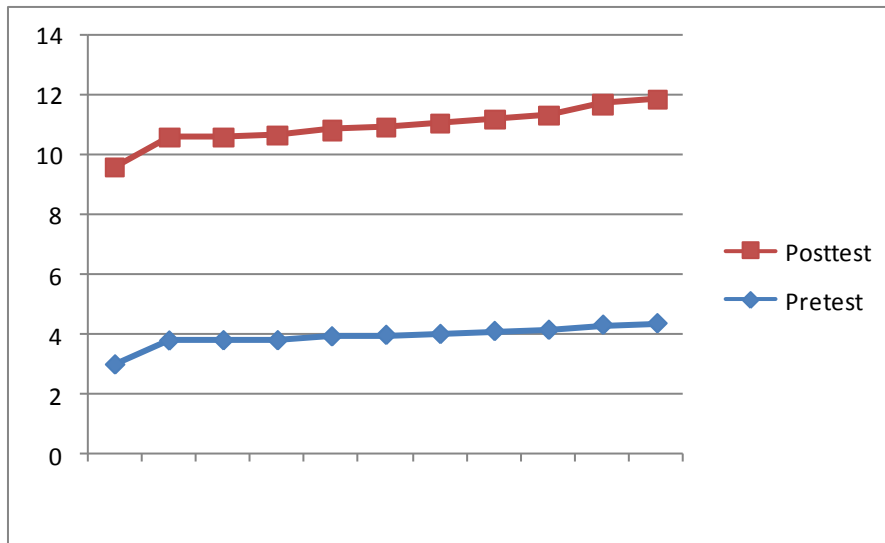
2.1) การเรียนการสอน เรื่องค่าตอบแทนในการทำงาน ด้วยวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยและมีการให้ข้อมูลป้อนกลับ ทำให้นักศึกษามีระดับความรู้ในการเรียนเพิ่มขึ้น โดยก่อนเรียนระดับความรู้ในการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 อยู่ในระดับต่ำ เปรียบเทียบหลังเรียนมีระดับความรู้ในการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.62 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง

2.2) การเรียนการสอน เรื่องสวัสดิการ ความปลอดภัยในการทำงานและกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ด้วยวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยและมีการให้ข้อมูลป้อนกลับ ทำให้นักศึกษามีระดับความรู้ในการเรียนเพิ่มขึ้นโดยก่อนเรียนระดับความรู้ในการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 อยู่ในระดับต่ำ เปรียบเทียบหลังเรียนมีระดับความรู้ในการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.81 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง

2.3) การเรียนการสอน เรื่องการเลิกจ้างและค่าชดเชย ด้วยวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยและมีการให้ข้อมูลป้อนกลับ ทำให้นักศึกษามีระดับความรู้ในการเรียนเพิ่มขึ้น โดยก่อนเรียนระดับความรู้ในการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 อยู่ในระดับต่ำ เปรียบเทียบหลังเรียนมีระดับความรู้ในการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.81 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง

2.4) การเรียนการสอน เรื่องกฎหมายเงินทดแทน ด้วยวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยและมีการให้ข้อมูลป้อนกลับ ทำให้นักศึกษามีระดับความรู้ในการเรียนเพิ่มขึ้น โดยก่อนเรียนระดับความรู้

ผลของการใช้เทคนิคการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบ Pretest – Posttest แต่ละครั้งมาพิจารณา พบว่าพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยระดับคะแนนเฉลี่ยของ Pretest มีระดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คิดเป็นร้อยละ 32.92 ซึ่งหมายความว่านักศึกษามีการเตรียมตัวอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนมีการเรียนการสอนในแต่ละเรื่อง เช่นเดียวกับกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของระดับคะแนนเฉลี่ยของ Posttest ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.09 ซึ่งหมายความว่านักศึกษามีความตั้งใจในการเรียนและการทำแบบทดสอบมากขึ้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ได้แก่ เพศ ลำดับชั้นเกรดในรายวิชาจำนวนกลุ่มประชากรนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 42 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90 มีลำดับชั้นเกรดC จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 42.85

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาแรงงานสัมพันธ์ จำแนกตามเนื้อหาจำนวน 11 บท พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเมื่อพิจารณาจากระดับคะแนนเฉลี่ยของ Pretest ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จากคะแนนเฉลี่ย 2.98 ในการทดสอบย่อยครั้งที่ 1 เป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ในการทดสอบย่อยครั้งที่ 2 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกครั้งที่มีการทดสอบ ซึ่งหมายความว่านักศึกษามีการเตรียมตัวอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนมีการเรียนการสอนในแต่ละเรื่อง เช่นเดียวกับกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของระดับคะแนนเฉลี่ยของ Posttest ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากคะแนน 6.62 ในการทดสอบย่อยครั้งที่ 1 เป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.81 ในการทดสอบย่อยครั้งที่ 2 จึงสามารถกล่าวได้ว่านักศึกษามีความตั้งใจในการเรียนและการทำแบบทดสอบมากขึ้น

สรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาแรงงานสัมพันธ์ จำแนกตามเนื้อหาจำนวน 11 บท พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเมื่อพิจารณาจากระดับคะแนนเฉลี่ยของ Pretest ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จากคะแนนเฉลี่ย 2.98 ในการทดสอบย่อยครั้งที่ 1 เป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ในการทดสอบย่อยครั้งที่ 2 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกครั้งที่มีการทดสอบ ซึ่งหมายความว่านักศึกษามี การเตรียมตัวอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนมีการเรียนการสอนในแต่ละเรื่อง เช่นเดียวกันกับแนวโน้มการ เพิ่มขึ้นของระดับคะแนนเฉลี่ยของ Posttest ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากคะแนน 6.62 ในการ ทดสอบย่อยครั้งที่ 1 เป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.81 ในการทดสอบย่อยครั้งที่ 2 จึงสามารถกล่าวได้ว่า นักศึกษามีความตั้งใจในการเรียนและการทำแบบทดสอบมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของการทดสอบ ย่อยที่มีต่อพัฒนาการทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของจุไรรัตน์ สวัสดิ์, ชลชลิตา แดงนารา และวิมลพร ระเวงวัลย์ (2552: 63) ที่พบว่าการใช้การ ทดสอบย่อยก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มทดลอง สำหรับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยไม่มีการทดสอบย่อย เช่นเดียวกันกับผลงานวิจัยของบุญเรือน พุฒทอง (2544: 55-56) ที่ทำการศึกษเปรียบเทียบวิธีการสอน แบบมีการทดสอบย่อยกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีการสอน แบบปกติในบางเนื้อหาที่ได้ทำการศึกษา นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรนุช ฐิติวิริยะ (2548: 32-33) พบว่านักศึกษากลุ่มที่มีการทดสอบย่อยก่อนเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่มีการทดสอบย่อยก่อนเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จุฑามาศ มนตรี (2543: 70-72) และยุทธพงษ์ วงศ์เมืองสรรค์ (2553: 12) พบว่านักเรียนที่ได้รับการ ทดสอบย่อยทุกสัปดาห์มีค่าเฉลี่ยคะแนนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการทดสอบ ย่อยทุกเนื้อหาเมื่อจบหน่วยการเรียน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของปรกรณ์ ประจัญบาน (2545) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยมีการทดสอบย่อยหลังเรียนทุกครั้ง สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนที่เรียนโดยไม่มีการทดสอบย่อยหลังเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอำนาจ วัจจัน (2553: 51-55) พบว่า ผลของการทดสอบย่อยและการให้ข้อมูลป้อนกลับทำให้นักศึกษามีวินัยในการเรียน เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติในระดับปานกลางเป็นระดับมาก

ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนโดยให้มีการทดสอบย่อยก่อนเรียน (Pretest) เพิ่มเติมเข้ามาจาก การจัดการเรียนการสอนตามปกติ ทำให้มีการทดสอบย่อยบ่อยครั้ง ส่งผลให้นักศึกษาทั้งชั้นมีความ กระตือรือร้น ขยันและตั้งใจเรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักทฤษฎีการเรียนรู้พฤติกรรมนิยมตามแนวคิด

“ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบอัตโนมัติ (Classical Conditioning) ของพาลอฟ” (ทิตินา แชมมณี, 2550: 52-54) ที่ว่าพฤติกรรมตอบสนองของมนุษย์เกิดจากการวางเงื่อนไข เมื่อผู้วิจัยแจ้งว่าจะทำการทดสอบย่อยก่อนเรียนในเนื้อหาวิชาที่กำหนดในสัปดาห์ถัดไป เพื่อกระตุ้นเร้าต่อนักศึกษาให้กลับไปอ่านหนังสือทบทวนบทเรียนมาล่วงหน้าก่อนการทดสอบ จะสังเกตว่าผลการทดสอบย่อยก่อนเรียน (Pretest) ของนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นั่นแสดงว่านักศึกษามีความเอาใจใส่และมีความตั้งใจเพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเรียนและการทดสอบย่อยเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ การทดสอบย่อยบ่อยครั้งส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของระดับคะแนนทดสอบย่อยหลังเรียน (Posttest) ของนักศึกษาให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า การนำเทคนิคการทดสอบย่อยมาใช้ในการเรียนการสอนนอกจากจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้นแล้ว ยังสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาอีกด้วย นั่นคือ นักศึกษาจะมีความพยายามในการตั้งข้อคำถาม และกล้าที่จะเข้ามาซักถามในประเด็นที่สงสัยมากขึ้น และทำให้ทั้งตัวนักศึกษาและอาจารย์ทราบถึงข้อบกพร่องในการเรียนการสอนแล้วนำมาแก้ไขพร้อมทั้งอธิบายประเด็นปัญหาได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จุฑามาศ มนตรี. 2543. “ผลของความถี่ในการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความวิตกกังวลในการเรียน
วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองพอก
วิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด.”

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จุไรรัตน์ สวัสดิ์, ชลชลิตา แดงนารา และวิมลพร ระเวงวัลย์. 2552. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่ม
ที่มีการทดสอบย่อยกับกลุ่มที่ไม่มีการทดสอบย่อย.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ทิตินา แชมมณี. 2550. ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

บุญเรือน พุฒทอง. 2544. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อย
กับวิธีการสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประเมิน
และการวิจัยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคาแหง.

- ปกรณัม ประจักษ์บาน. 2545. “อิทธิพลของการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชน 3 บ้านเนินกุ่ม”.
ผลงานวิจัยคณะกรรมการวิจัยการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายแรงงาน.นนทบุรี,สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,2555
- ยุทธพงษ์ วงศ์เมืองสรรค์. 2553. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7และ6/8 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีเรื่อง
ประวัติศาสตร์ไทย(สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยาและสมัยรัตนโกสินทร์)
ด้วยวิธีการสอบย่อยทุกสัปดาห์กับวิธีทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้.
”ผลงานวิจัย โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี.ผลงานวิจัย คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. 2553. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2553. สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ. 2552.
พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- อรนุช ฐิติวิริยะ. 2548. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติ
ต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่มีการ
ทดสอบย่อยก่อนเรียนกับกลุ่มที่ไม่มีการทดสอบย่อยก่อนเรียน.”
ผลงานวิจัย ภาควิชากฎหมายและเศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี.
- อารีย์ วชิรวราการ. 2542. การวัดและการประเมินผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร:
สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- อำนาจ วัจจัน. 2553. “ผลของการทดสอบย่อยและการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีต่อแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีวินัยในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ความน่าจะเป็นและสถิติ.” ผลงานวิจัย สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- Glondund, Norman E. 1976. Measurement and Evaluation in Teaching. 3rd ed.
New York: Mcmillan.
- Good, Carter V. 1973. Dictionary of Education. 3rd Ed. New York: McGraw-Hill.